

Sygn. akt: X U 514/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garnarcz

Protokolant: Dorota Wabnitz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2017 r. we W.

sprawy z odwołania K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 17 października 2013 r. znak: (...)

w sprawie K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy i zasiłek macierzyński

I. oddała odwołanie;

II. nie obciąża wnioskodawczyni kosztami postępowania.

Sygn. akt X U 514/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 października 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawczyni K. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 4 sierpnia 2012 r. do 15 lutego 2013 r. i zasiłku macierzyńskiego od 16 lutego 2013 r. do 14 lutego 2014 r. tytułem dokonanego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych przez firmę C (...) spółka z o.o. z siedzibą w B.. W uzasadnieniu decyzji strona pozwana podniosła, że z decyzji strony pozwanej z 11 października 2013 r. wynika, że pomimo dokonanego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych jako pracownika firmy C (...) spółka z o.o. z siedzibą w B. nie została wnioskodawczyni objęta ubezpieczeniami emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym od dnia 1 czerwca 2012 r.

W odwołaniu od decyzji (...) Oddział we W. z dnia 17 października 2013 r., wnioskodawczyni, wniosła o przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego za sporny okres.

W uzasadnieniu wnioskodawczyni wskazała, że ZUS w zaskarżonej decyzji bezzasadnie przyjął, iż pomimo zgłoszenia jej jako pracownika firmy C (...) spółka z o.o. z siedzibą w B. nie została wnioskodawczyni objęta ubezpieczeniami emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym od dnia 1 czerwca 2012 r. Wnioskodawczyni nie zgadza się z podstawą faktyczną wydanej decyzji. W rzeczywistości bowiem wnioskodawczyni wykonywała pracę jako pracownik, na podstawie Pracowniczego Kontraktu Menadżerskiego. Zdaniem skarżącej jej praca była wykonywana pod nazorem. W ocenie wnioskodawczyni pełniła ona swoje obowiązki jako pracownik. Wnioskodawczyni podniosła, że była w

tamtym okresie zatrudniona w innej firmie. Organ rentowy wbrew twierdzeniom wnioskodawczynie i świadka G. D. poczynił ustalenia niezgodne z rzeczywistością.

W odpowiedziach na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując się na fakt że decyzją z dnia 11 października 2013 r. wnioskodawczynie została uznana jako osoba, która nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu u płatnika składek C (...) spółka z o.o. z siedzibą w B..

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2014 r. Sąd zawiesił postępowanie do czasu rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie odwołania wnioskodawczynie od decyzji strony pozwanej z dnia 11 października 2013 r.

W dniu 19 września 2016 r. Sąd podjął zawieszony postępowanie.

Ustalenia faktyczne:

Wnioskodawczynie K. W. podpisała ze spółką C (...) spółka z o.o. z siedzibą w B. (reprezentowaną przez G. D.) w dniu 1 czerwca 2012 r. umowę pod nazwą (...). Okres trwania umowy miał wynosić 3 lata, licząc od dnia jej zawarcia. Zgodnie z postanowieniami tej umowy zainteresowana zobowiązała się do kierowania i prowadzenia spraw Oddziału Spółki usytuowanego w P. przy ul. (...). Do jej obowiązków należało w szczególności: kierowanie i reprezentowanie Oddziału; wytyczanie strategii działania Oddziału oraz opracowywanie i przekazywanie zasadniczych kierunków rozwoju; zapewnienie rzetelnego i efektywnego systemu planowania; zapewnienie efektywnej i racjonalnej organizacji pracy Oddziału poprzez wdrażanie właściwych struktur i procesów, prowadzenie efektywnego zarządzania i zapewnienie należytej obsługi klientów; zarządzanie zasobami ludzkimi w Oddziale w sposób zapewniający ich odpowiednią jakość, właściwą obsadę kadrową i ciągłość kadr o odpowiednich kompetencjach; zapewnienie ciągłego i sprawnego funkcjonowania Oddziału, w tym właściwych warunków pracy, sprawnego zaplecza informatycznego i bezpieczeństwa informacji oraz ogólnego bezpieczeństwa pracy Oddziału; zapewnienie realizacji zadań inwestycyjnych oraz remontów i modernizacji Oddziału; kształtowanie poprawnych relacji z otoczeniem Spółki i jej klientami strategicznymi; nadzór nad działalnością marketingową i promocyjną Oddziału; koordynowanie i nadzór nad działalnością Oddziału. Zadania miały być wykonywane w nienormowanym czasie pracy za wynagrodzeniem 5.000,00zł netto (7.073,02zł brutto).

Dowód: - umowa Pracowniczy Kontrakt Menadżerski k. 8-10

Wnioskodawczynie została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń przez Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością C (...) z siedzibą w B., przy ul. (...) jako pracownik od dnia 01.06.2012r.

Formularz zgłoszeniowy został złożony w dniu 28.06.2012r.

Następnie w dniu 02.07.2012r ubezpieczona stała się niezdolna do pracy z powodu choroby i do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wpłynął wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego.

Dowód: - druk zgłoszenia k. 26-27

- akta strony pozwanej (w załączeniu)

- akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt VIII U 481/14

- przesłuchanie świadka G. D. k. 90

- zeznania wnioskodawczynie k. 110 (płyta CD)

Wnioskodawczynie w spornym okresie była jedyną osobą zgłoszoną do ubezpieczeń jako pracownik płatnika składek w spółce. Nawet po wystąpieniu u niej niezdolności do pracy, nikogo nie zatrudniono na jej miejsce.

Wnioskodawczyni miała wysyłać oferty, zapytania ofertowe. Wnioskodawczyni wysłała kilka zapytań ofertowych. Spółka, która zawarła z wnioskodawczynią Kontrakt miała wcześniej informacje, że powódka jest „skuteczna w rozmowach z Koreańczykami”. Wnioskodawczyni miała za zadanie stwarzać możliwości nawiązywania kontaktów z Koreańczykami.

W tym samym czasie, kiedy spółka C (...) z siedzibą w B. podpisała z wnioskodawczynią Kontrakt Menadżerski, wnioskodawczyni była zatrudniona w innej spółce w pełnym wymiarze czasu pracy tj. w spółce (...) spółka z o.o. Wnioskodawczyni nie miała zadaniowego wymiaru czasu pracy u swojego pracodawcy.

Dowód: - akta strony pozwanej (w załączeniu)

- akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt VIII U 481/14

- przesłuchanie świadka G. D. k. 90

- zeznania wnioskodawczyni k. 110 (płyta CD)

Z uwagi na fakt, iż okoliczności dokonanego zgłoszenia budziły wątpliwości, zarówno co do faktycznego podjęcia i wykonywania przez ubezpieczoną pracy, jak również co do tego, czy mogła być to praca w ramach stosunku pracy, strona pozwana postanowiła o przeprowadzeniu kontroli Płatnika Składek. Kontrolę zakończono, a ustalenia zawarto w protokole kontroli z dnia 29.05.2013r.

Wobec powyższego, ZUS wydał decyzję z dnia 11 października 2013 r. stwierdzając, że brak było podstaw do zgłoszenia zainteresowanej do ubezpieczeń społecznych od dnia 01.06.2012r.

Dowód: - druk zgłoszenia k. 26-27

- akta strony pozwanej (w załączeniu)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 11 października 2013 r. orzekł na podstawie art. 83 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust.1, art. 13 pkt 1 oraz art. 38 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2009 r., nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) oraz na mocy art. 8 i 22 kodeksu pracy (k.p.) i art. 83 § 1 kodeksu cywilnego (k.c.) stwierdził, że wnioskodawczyni jako pracownik u płatnika składek (...) spółka z o.o. nie podlega obowiązkowi ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 czerwca 2012 r. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, iż w świetle brzmienia art. 8 k.p. w związku z art. 353⁽¹⁾ k.c. umowę zawartą w dniu 1 czerwca 2012 r. między wnioskodawczynią jako pracownikiem a płatnikiem składek jako pracodawcą należy uznać za umowę pozorną i mającą na celu obejście prawa, bowiem faktyczna wola stron nie obejmowała podporządkowania wnioskodawczyni jako ubezpieczonej poleceniom pracodawcy. We wzajemnych relacjach stron brak było elementu podległości, nie występował określony czas pracy, a także brak było podporządkowania pracodawcy.

dowód: akta strony pozwanej (decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 25 lutego 2014 r. nr (...))

Wnioskodawczyni odwołała się od decyzji strony pozwanej z dnia 11 października 2013 r. nr (...) do Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych.

Wyrokiem z dnia 11 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie (pkt I wyroku), a w pkt II wyroku, zasądził od strony powodowej na rzecz strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. kwotę 60,-zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska Sąd Okręgowy podniósł, że: „Rozważając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że między zainteresowaną a (...) Sp. z o.o. nie powstał stosunek

pracy, pomimo zawartej umowy o pracę. W ocenie Sądu Okręgowego czynność prawna dokonana przez strony miała charakter pozorny – wnioskodawczyni nie świadczyła bowiem na rzecz spółki pracy jako pracownik. Zdaniem Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz zeznania zawnioskowanych świadków, zawierają wiele nieprawidłowości i rozbieżności. Tym samym poddaje w wątpliwość faktyczne realizowanie przez strony postanowień zawartych w umowie o pracę z dnia 01.06.2012r. (...) W przypadku K. W. brak jest jakiegokolwiek rezultatu wykonanej pracy. Przy czym wynagrodzenie zainteresowanej jest znacznie wyższe niż wynagrodzenie Prezesa Spółki. Ponadto istotnym również jest fakt, że zainteresowana w spornym okresie jednocześnie zatrudniona była (od dnia 01.10.2011r) w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółce z o.o. (...) z wynagrodzeniem przekraczającym minimalne wynagrodzenie dla pracowników. Wspólnikami zarówno spółki z o.o. (...) jak również spółki z o.o. (...) są te same osoby....”

Została złożona przez stronę powodową apelację od w/w wyroku.

Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2015 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację.

Dowód: - akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt VIII U 481/14

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów z dokumentów, których autentyczności nie podważała żadna ze stron, w szczególności dano wiarę dokumentom przedstawionym przez stronę pozwana, ale także wnioskodawczynię, w szczególności umowy Pracowniczy Kontrakt Menadżerski. W szczególności podstawą wydanego wyroku stał się jednak wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 grudnia 2014 r. następnie utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu sygn. akt III A Ua 876/15, w którym to wyroku Sąd jednoznacznie przesądził to, że w okresie od 1 czerwca 2012 r. wnioskodawczyni nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom jako pracownik w spółce (...)

Jednocześnie Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawczyni w zakresie, w jakim zeznała ona co do faktów potwierdzonych dokumentami w sprawie. Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawczyni w zakresie, w jakim twierdziła ona, że podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) Sp. z o.o. gdyż jej zeznania były sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym w sprawie sygn akt VIII U 481/14, całkowicie subiektywnymi zeznaniami, nie popartymi żadnymi dowodami ani w postaci dokumentów, ani też w postaci dowodów osobowych. Zeznania świadka G. D., częściowo spójne z zeznaniami wnioskodawczyni nie potwierdziły również, że w spornym okresie wnioskodawczyni faktycznie świadczyła pracę na rzecz płatnika (...) Sp. z o.o. Przede wszystkim należy podkreślić, że ani świadek, ani też wnioskodawczyni nie potrafili wskazać w zasadzie żadnych efektów pracy wnioskodawczyni. Wnioskodawczyni nie potrafiła wytłumaczyć, w jaki sposób świadczyła prace u płatnika (...) Sp. z o.o. w pełnym wymiarze, skoro w tym samym okresie była zatrudniona u innego podmiotu również w pełnym wymiarze czasu pracy. Nawet jeśli przyjąć za prawdziwe zeznania świadka G. D. i wnioskodawczyni, że udało jej się w tym czasie wziąć udział w kilku spotkaniach lub też wysłać kilka ofert, to nie może to przesądzać o tym, że faktycznie świadczyła ona pracę na rzecz płatnika w sposób podporządkowany, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Przede wszystkim należy podkreślić bardzo krótki okres pomiędzy zawarciem umowy – Pracowniczy Kontrakt Menadżerski, a tym, że wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy z uwagi na fakt, że zaszła w ciążę. Podkreślić również należy jeszcze krótszy czas pomiędzy zgłoszeniem wnioskodawczynią do ubezpieczeń społecznych tj. 28 czerwca 2012 r, a powstaniem jej niezdolności do pracy tj. 2 lipca 2012 r. Przy ocenie zeznań wnioskodawczyni Sąd również miał na uwadze, że była ona jednocześnie pracownikiem innej spółki w pełnym wymiarze czasu pracy. Skoro wnioskodawczyni była jednocześnie pracownikiem innej spółki i miała rzekomo świadczyć pracę u płatnika (...) Sp. z

o.o. w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem znacznie przekraczającym średnią krajową, a jednocześnie brak jest jakichkolwiek rezultatów jej pracy, Sąd nie dał wiary ani zeznaniom świadka G. D., ani też wnioskodawczyni.

Niezależnie od powyższego, jednak decydującym dowodem w niniejszej sprawie jest wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt VIII U 481/14, w którym Sąd oddalił odwołanie wnioskodawczyni od decyzji strony pozwanej z dnia 11 października 2012 r.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. W piśmiennictwie i judykaturze podkreślono, że moc wiążąca prawomocnego orzeczenia sądu charakteryzuje się dwoma aspektami. Pierwszy z nich odnosi się tylko do faktu istnienia prawomocnego orzeczenia. Ten aspekt występuje, gdy w poprzednim postępowaniu, w którym zapadło prawomocne orzeczenie, nie brała udziału choćby jedna ze stron nowego postępowania, a nie jest ona objęta prawomocnością rozszerzoną. Nie można bowiem takiej strony obciążać dalszymi skutkami wynikającymi z prawomocnego orzeczenia. Drugi zarazem aspekt mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia jest określony jako walor prawny rozstrzygnięcia (osądzenia) zawartego w treści orzeczenia.

Pozostaje on ściśle związany z powagą rzeczy osądzonej (art. 366 § 1 k.p.c.) i występuje w nowej sprawie pomiędzy tymi samymi stronami, choć przedmiot obu spraw jest inny. W nowej sprawie nie może być wówczas zastosowany negatywny (procesowy) skutek powagi rzeczy osądzonej polegający na niedopuszczalności ponownego rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Występuje natomiast skutek pozytywny (materialny) rzeczy osądzonej przejawiający się w tym, że rozstrzygnięcie zawarte w prawomocnym orzeczeniu (rzecz osądzona) stwarza stan prawny taki, jaki z niego wynika (Zob. K. Piasecki, Wyroki sądów pierwszej instancji, sądów apelacyjnych oraz Sądu Najwyższego w sprawach cywilnych, handlowych i gospodarczych, rozdz. XIV „Prawomocność wyroków i powaga rzeczy osądzonej; A. Góra – Błaszczkowska, Komentarz do art. 316 – 366 kpc, Legalis 2014, teza 6 do art. 365; A. Marciniak, K. Piasecki, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, t. I, teza 7 do art. 365; por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2014 r., I UK 329/13, LEX nr 1444404; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2013 r., I UK 29/13, Legalis).

Związanie stron (oraz wyjątkowo innych osób), o którym mowa w art. 365 kpc, polega na związaniu tych osób dyspozycją zawartą w sentencji wyroku skonkretyzowanej, zindywidualizowanej i trwałej normy prawnej wywiezionej przez sąd z norm generalnych i abstrakcyjnych zawartych w przepisach prawnych. Inne sądy, organy państwowe oraz organy administracji publicznej, rozstrzygające w sprawach innych niż karne, są związane prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia niż zawarta w prejudykacie, ale także nie mogą dokonać odmiennych ustaleń faktycznych (tak P. Telenga, Komentarz do art. 365 kodeksu postępowania cywilnego, LEX 2014, teza 2).

Moc wiążąca orzeczenia merytorycznego może być brana pod uwagę w zasadzie tylko w innym postępowaniu niż to, w którym je wydano. Orzeczenie takie uzyskuje moc wiążącą z chwilą uprawomocnienia się, a zatem z chwilą definitywnego zakończenia postępowania. W kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się dana kwestia, nie podlega ona już ponownemu badaniu. Związanie orzeczeniem oznacza bowiem niedopuszczalność przeprowadzenia postępowania dowodowego w tej kwestii, nie tylko zaś dokonywania ustaleń sprzecznych. Zachodzi tu zatem ograniczenie dowodzenia faktów, objętych prejudycjalnym orzeczeniem, a nie tylko ograniczenie poszczególnego środka dowodowego (por. A. Zieliński, K. Flaga-Gieruszyńska, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Legalis 2014, teza 4 do art. 365; A. Góra-Błaszczkowska, Komentarz..., teza 2 do art. 365; A. Jakubecki, Komentarz do art. 365 kodeksu postępowania cywilnego, LEX 2013, teza 4; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2014 r., V CSK 433/13, LEX nr 1514746; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2013 r., IV CSK 624/12, Legalis; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2013 r., III UK 121/12, Legalis; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2011 r., I UK 239/10, Legalis).

Odnosząc powyższe rozważania do przedmiotowej sytuacji należy podkreślić, że prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 11 grudnia 2014 r., Sąd uznał, że brak jest podstaw do uznania, że wnioskodawczyni była objęta ubezpieczeniem obowiązkowym z tytułu zatrudnienia w spółce (...)

W ocenie Sądu, skoro postępowanie dowodowe w sprawie sygn. akt VIII U 481/14 jednoznacznie wykazało, że wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniom obowiązkowym jako pracownik (...) Sp. z o.o., to jednocześnie nie mogła ona mieć prawa do zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego z tytułu tego zatrudnienia u tego płatnika.

Zgodnie z art. 1 ust 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 r. (Dz.U. Nr 60, poz. 636) świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa.

Zgodnie z art. 4 ust 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 r. (Dz.U. Nr 60, poz. 636) ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli podlega obowiązkowo temu ubezpieczeniu lub po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli jest ubezpieczony dobrowolnie.

Skoro, jak wykazało postępowanie dowodowe, wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniom obowiązkowym z tytułu zatrudnienia w spółce (...), należało oddalić odwołanie, o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że wnioskodawczyni była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w sprawie. Profesjonalny pełnomocnik, na zobowiązanie Sądu na rozprawie w dniu 19 września 2016 r co do przedstawienia wszystkich wniosków i dowodów na poparcie odwołania, jako wnioskowany dowód wskazał jedynie przesłuchanie wnioskodawczyni, świadka G. D. i męża wnioskodawczy – zgodnie z wnioskami w odwołaniu. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawczyni o przesłuchanie świadka męża wnioskodawczyni, a pełnomocnik wnioskodawczyni nie złożył zastrzeżeń w trybie art. 162 kpc. Jednak pomimo braku tych zastrzeżeń, wobec ustaleń w niniejszej sprawie, Sąd na podstawie art. 227 kpc w zw. z art. 217 kpc, nie widział konieczności przesłuchania tego świadka. Natomiast zarówno przeprowadzony dowód z przesłuchania wnioskodawczyni, jak i przesłuchania świadka G. D. nie pozwolił Sądowi na ocenę, aby faktycznie wnioskodawczyni wykonywała u płatnika pracę w ramach stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne. (pkt I wyroku)

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd oparł o treść art. 98 w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych. (pkt II wyroku).